

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Ludovici Schönleben, Carnioli Labacensis, SS.
Theologiae Doctoris, Protonotarij Apostolici,
Archi-Diaconi Carnioliae Inferioris. Horae Subsecivae
Dominicales. Sive Discursus Sacri De Tempore ...**

Cum quadruplici Indice I. Discursuum. II. Locorum Sacrae Scripturae. III.
Rerum & Verborum. IV. Historiarum & Mythologiarum

Pars Hyemalis Et Verna Ab Adventu Ad Pentecosten. - Insetis aliquot
Allocutionibus Academicis

Schönleben, Johann Ludwig

Salisburgi, 1676

Præmonitio ad Lectorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47077](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47077)

Præmonitio ad Lectorem.

Sen. lib. 1.
de tranq.
c. 3.

Ulla sumptuosior jactura est, quam temporis, nulla facilior, nulla communior. *Alij parcè illo utimur, alij prodigè: alij sic impendimus, ut possimus rationem reddere: alij ut nullas habeamus reliquias.* Nullus omninò est, cui non aliquid elabatur, quantumcunq; avarè id conservet. Dimidium ferè nobis abripit somnus. Ex reliquo maiorem partem sibi vendicant curæ corporis, amicorum, domesticorum, & pro vitæ conditione negotia sæpè necessaria, sæpè inutilia:

Virgil.
Georg. 3.

Et fugit interea, fugit irreparabile tempus.

Quotusquisq; est, qui citrà veri periculum dicere potest: *Nulla HORA sine linea?* Opus est assiduo *Labore*, & *Vigilantia*, & cui multum deperditum est, reliquum saltem quod superest, custodiendum. Ego fugax retinere, & avolanti HORAS aliquot subtrahere, easq; nocturnas potius quam diurnas conatus sum: Et quia plurimis alijs occupationibus interruptas, ideò SUBSECIVAS voco, aliorum ante me exemplo, qui &

Camerar.
Bisciola.
Plin.
Præf. nat.
hist.

Succisivas appellant. Plinius secundus de se: *Occupati officijs succisivis temporibus ista curamus &c. Dum ista musinamur pluribus HORIS vivimus. Profectò enim vita vigilia est. Quasi non agnosceret vitam in dormiente, Otiosam aliquis hanc dicet occupationem, cum innumeri alij melioris notæ, doctrinæ, eruditionis, elegantix quotidie prodeant scriptores. At ego*

Plin. lib. 1.
Epistol.

cum Attilio sentio, qui facetissimè (ut alibi Plinius) & eruditissimè dixit: Satius est otiosum esse, quam nihil agere. Non scribo doctis, & re libraria instructis, sed rudioribus, & quibus librorum curta supellex: nec omnia omnibus personis, locis temporibus. Illis me non accenseo, de quibus Nazianzenus:

Greg. Nazianz.
orat. 1.

*Sunt qui stgmentorum venustate, verborumq; lenocinio, quasi prestigijs quibusdam aures animosq; ludificant. Neq; illis qui timent vitia carpere, ne carpantur, & Satyrici potius quam veridici audiant. Non carpet carpentem vitia, quem vitij conscientia non accusat. Multis ingeminare possis illud Ennodij: *Puchra sunt quæ scribis, sed ego plus amo fortia; redimita sunt floribus, sed**

Ennod.
Ep.

Præmonitio ad Lectorem.

poma plus diligo. Primum Ecclesiastæ munus est in vitia deto-
nare. Extirpanda sunt prius mala, ut locum inveniant bona.
Quid agat cui licitum non sit vera loqui? qui non audeat ob-
sequi Apostolo monenti: *Argue, obsecra, increpa?* Nihil ego
supra fidem humanam sciens adstruo: quod reprehendo, fie-
ri posse, & (si non passim) alicubi subinde fieri, nullus sapi-
ens negaverit: nusquam ad particularia, & individua digre-
dior. Si quid latè patens attingo, fidem meam obligo: & si
quæ exaggeratius dicere videor, apud alios Authores proba-
tos vel eadem, vel similia, vel graviora monstrare volo. Mo-
res corruptos ingemisco; & hæc est querela à condito mun-
do. *Erras* (inquit Seneca) *si existimas nostri seculi esse vitium,*
luxuriam, & negligentiam boni moris, & alia quæ obijcit suis
quisq; temporibus. Hominum sunt ista, non temporum: nulla ætas
vacavit à culpa. Semper verum fuit quod aiebat Plutarchus,
& nunc est: *Volunt homines ita præceptum esse ut agunt, non ita*
agere, uti præceptum est. An ergo ideò tacendum Ecclesiastæ?
Si navem laxatis compagibus irrumpit aqua magno impetu,
num feriat nauta, aut potius foramina obstruit, sentinam e-
gerit, resistit? an quia quantum exhaustum est illicò subnasci-
tur, laborem intermittit? *Lento adiutorio opus est contra mala*
continua & fecunda, non ut desinant, sed ne vincant. Sepono nunc
Censores, qui præter sua nihil probant, & subinde *quorum si-*
militudinem desperant, eorum affectant similitatem, ut aiebat Apu-
leius. Hos quippe non metuo. Cum multos habeam similes,
omnium etiam me libenter discipulum profiteor; ut vel ita
inter amatores sapientiæ numerer. Hebræorum sapiens pla-
citur: *illum sapientem esse qui ab omni homine discit.* Illud ta-
men discere non cupio, ut in scriptore quem novi, carpam
magno privati affectus argumento, quod in ignoto proba-
rem. Fortè & hæc cuiquam non placet præmonitio? Summa-
tim itaq; moneo, qui vel non affers indifferentem affectum,
vel non legisti quos allego, vel verum dici Tibi & alijs non
vis, ne me lege. De methodo hoc habe: ambages rescindo,
amplificationes oratorias tibi relinquo, materiam ferè à lon-
gè ostendo; projicio, non colloco. Fruere si placet & vale;
si non placet, etiam vale.

Senec. Ep.
97.

Plut. de
puer. e-
ducat.

Sen. de
Ira. lib.
2. c. 10.
Apul. in
Flor.

Hebr. in
Pircke
anoth. c. 4.